

01/26

■■■■■■■■■■

**TEAMLAB
(OPGERICHT IN 2001)**

teamLab heeft vestigingen in Singapore, Hongkong en Shanghai. De groep bestaat uit kunstenaars, designers, programmeurs, ingenieurs, architecten en CG animators die zichzelf 'ultratechnologists' noemen. Daarmee verwijzen ze naar de grenzen van kunst, technologie, design en de natuurlijke wereld die zij in hun projecten door co-creatie slechten. Voor restaurant Sagaya in Tokio ontwierpen zij de multisensorische installatie *Worlds Unleashed and then Connecting*. Mocht je daar dineren, dan kan het zijn dat een op het keramische bord geschilderde vogel zomaar wegvliegt en op een takje verderop gaat zitten. Met behulp van kunstmatige intelligentie en realtime projecties veranderen de voorstellingen op wanden en tafels; die projecties zijn gebaseerd op de schoonheid van Japan. teamLab is tot nu toe vooral actief in Azië, maar geniet inmiddels wereldwijde bekendheid. Belangrijke exposities en opdrachten in de VS, Europa, Australië en Turkije gingen daaraan vooraf.

TEAMLAB.ART

Bekijk het filmpje van de multimedia-installatie in restaurant Sagaya, je weet niet wat je ziet: <https://www.teamlab.art/w/sagaya/>

Worlds Unleashed and then Connecting - SAGAYA
teamLab, 2017, interactive digital installation, endless, sound: Hideaki Takahashi

Julian Charrière, *Lost at Sea - Bikini-Fragment*, 2016, copyright Julian Charrière, VG Bild-kunst, Bonn, courtesy DITTRICH & SCHLECHTRIEM, Berlin

02/26

■■■■■■■■■■

**JULIAN CHARRIÈRE
(B.2001, ZWITSERLAND)**

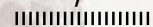
Julian Charrière woont en werkt in Berlijn. Zijn kunstpraktijk beslaat zowel objecten als fotografie en video, en is gebaseerd op zijn eigen research naar het verband tussen ecologie en de factor tijd. Charrière gaat als een geoloog de natuur in en onderzoekt daar de bodem, de omgeving en hoe menselijke activiteiten het milieu beïnvloeden. De ene keer fotografeert hij het landschap, de andere keer neemt hij daar iets uit mee. Charrière was vorig jaar een van de drie genomineerden voor de BMW Art Journey shortlist 2017 vanwege zijn presentatie tijdens Art Basel Hong Kong. Op die beurs liet hij het resultaat zien van zijn reis naar Bikini Atoll in Micronesië, een voormalige testsite voor Amerikaanse kernproeven.

JULIAN-CHARRIERE.NET

Op 1 maart 2017 viel de politie de studio van Julian Charrière binnen, nadat een voorbijganger – alert na de terreuractie op de Kerstmarkt in december – door het raam van het atelier zag dat iemand een kanon aan het bouwen was. Het betrof echter geen wapen, maar het kunstwerk *The Purchase of the South Poles*, bedoeld als bijdrage voor de eerste Antarctic Biennale. Het kanon zou een kokosnoot afvuren die Julian gevonden had op Bikini Atoll. Het Openbaar Ministerie zag er toch een overtreding van de Wapenwet in en betitelde het afvuren van een kokosnoot, toch twee kilo zwaar, als 'lichtzinnig'.

03/26

**GIORGIO
ANDREOTTA
CALO**
(B.1979, ITALIË)

Giorgio Andreotta Calò woont en werkt in Venetië en Amsterdam. Hij maakt beelden, installaties en conceptuele kunst. Zo zette hij in 2010 tijdens een verblijf als artist-in-residence aan de Rijksacademie in Amsterdam zijn studio onder water als verwijzing naar de geschiedenis van Nederland. Ook in veel van zijn sculpturen vind je de kracht van het water terug. Zoals in het beeld *Clessidra*, dat een bronzen afgietsel is van een aanmeerpaal voor Venetiaanse gondels. Het hout is in het midden langzaam weggesleten door de beweging van het water tijdens eb en vloed. In 2012 kreeg Calò de Premio Arte Contemporano toegekend, twee jaar later won hij de Premio New York. Hij is de eerste winnaar van This Is Not A Prize, gelanceerd tijdens Artissima 2016 in Turijn. WILFRIEDLENTZ.COM

*Afgelopen jaar nam Calò voor de tweede keer deel aan de Biënnale van Venetië. Daar installeerde hij een onder water gelopen platform in het Italiaans Paviljoen, getiteld *Untitled (The End of the World)*, waarin het plafond van een oude scheepswerf reflecteerde. Dat hij veel met water en reflectie werkt, heeft alles met zijn geboortestad Venetië te maken. "Venice is a city that I love and detest, a city that reflects itself."*

Giorgio Andreotta Calò, *Clessidra*, 2016-2017, bronze sculpture (KJ), 185,5 x 21,5 cm, edition 1 + 2 A/P, photo: Sander van Wettum, courtesy the artist and Wilfried Lentz Rotterdam

04/26

JORIS LAARMAN
(B.1979, NEDERLAND)

Voor Amsterdammer Joris Laarman zijn kunst, design, technologie en wetenschap sterk met elkaar verweven. Zijn inmiddels beroemde *Bonechair* is opgenomen in de collectie van het MoMA. De stoel werd ontwikkeld in samenwerking met een Duitse wetenschapper die algoritmes had berekend op basis van groeiprocessen van botten en bomen. Laarman ziet ook grote toekomst in de toepassing van robotica, digital printing en gentechnologie. Zo ontwierp hij de *Half Life Lamp*, gebaseerd op cellen van hamsters, die genetisch gemodificeerd worden met het gen van een vuurvlieg. In 2016 toonde hij zijn eerste kunstobject aan het publiek: het functieloze *Butterfly Screen*, geprint in zijn eigen studio door robots. Twee jaar terug had Laarman een solotentoonstelling in het Groninger Museum. Vorig jaar was hij een van de deelnemers aan de tentoonstelling *Mutations/ Créations* in het Centre Pompidou te Parijs, over de toepassing van digitale technologie in design en kunst. JORISLAARMAN.COM

Joris Laarman is de bedenker van de eerste 3D geprinte brug, in Amsterdam. "3D printen gaat de hele bouwwereld veranderen. 100 procent zeker. Het is gewoon veel slimmer, veel efficiënter, veel logischer. Het heeft alleen serieus veel tijd nodig en geld. Kijk naar internet: daar kon je in de beginjaren ook niet zo gek veel mee. Maar nu!"

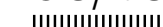

Joris Laarman, *Butterfly Screen*, 2016, 2 x 3 meter double curved bronze surface based on a hexagonal cell division, photo: Anita Star

Berndnaut Smilde,
Nimbus RWA 2017

06/26

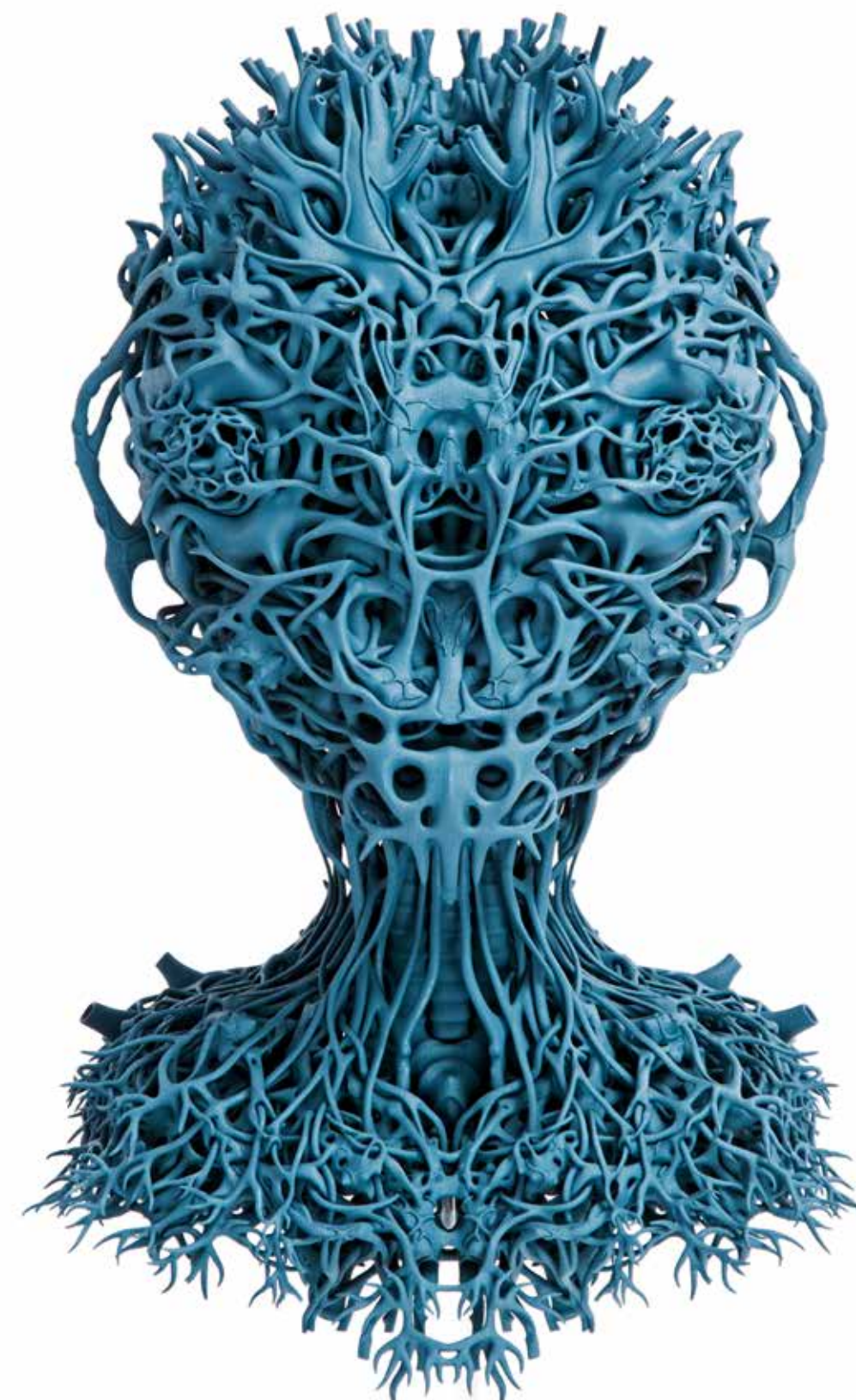
NICK ERVINCK
(B.1985, BELGIË)

Nick Ervinck is vooral bekend als maker van grote beelden en architecturale installaties voor binnen- en buitenruimtes. Zijn vrije werk bestaat uit kleinere sculpturen, tekeningen en animatiefilms, die sterk beïnvloed zijn door sciencefiction en uitingen van popcultuur. Ervinck maakt voor zijn ontwerpen gebruik van de nieuwste technieken op gebied van digitalisering en 3D printing. Ze worden bijna uitsluitend uitgevoerd in geel, zijn lievelingskleur. Hij ontving diverse prijzen in eigen land, waaronder de Godecharle prijs voor de beeldhouwkunst (2005) en de Prijs voor Visuele kunst van West-Vlaanderen (2006). Vorig jaar nam hij deel aan de tentoonstelling *Mutations/Créations* over de toepassing van digitale technologie in design en kunst in het Centre Pompidou te Parijs.

NICKERVINCK.COM

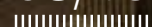

Nick Ervinck wordt wel omschreven als een 'computerspelletjesfreak die zich op virtualrealitykunst heeft gestort'. Tot zijn veertiende bouwde hij met Lego, daarna raakte hij verslingerd aan computergames, en toen hij zich toelegde op de kunsten, meer specifiek 3D, stootte hij opnieuw op het sculpturale vlak en verzeeilde hij in allerlei computereffecten. "Die dualiteit virtueel/fysiek zit door heel mijn leven verweven."

Nick Ervinck,
AGRIEBORZ, 2009-2010,
3D print, 53 x 34 x 33 cm

05/26

BERNDNAUT SMILDE
(B.1978, NEDERLAND)

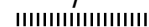
Berndnaut Smilde kan op iedere gewenste locatie een wolkje laten ontstaan. Voor zijn wolkenserie *Nimbus* koos hij fraaie locaties als de Pilbara woestijn in West-Australië, de Sankt Peter Kirche in Keulen en het Duguan Himalayas Museum in Shanghai. Wolken maken doet hij door rook in een hoeveelheid waterdamp te injecteren. Zo'n wolk bestaat niet langer dan tien seconden: genoeg tijd om er een foto of video van te maken, die vervolgens kan worden verkocht. Smilde werkt ook met prisma's die het licht op grote schaal kunnen doorbreken. Zijn werk is opgenomen in de collecties van Saatchi en het Smithsonian. *TIME Magazine* noemde zijn Nimbus-serie een van de 'Top Ten Inventions' van 2012.

BERNDNAUT.NL

Fashion designers Karl Lagerfeld, Donatella Versace, Dolce&Gabbana en Alber Elbaz lieten zich in 2013 voor Harper's Bazaar U.S. met een wolk van Berndnaut fotograferen in Palazzo Litta in Milaan en het Grand Palais in Parijs (de ICONOCLOUDS-serie).

07/26

RATHIN BARMAN (B.1981, INDIA)

Voor zijn ruimtelijke installaties pleegt Rathin Barman vaak interventies in bestaande gebouwen en stedelijke omgevingen. Soms bouwt hij die ruimtes na in de galerie, een andere keer neemt hij materiaal of gesteente mee naar binnen en voegt daar elementen aan toe. Barman ziet een stad als een politiek en dynamisch fenomeen. Naar aanleiding van de steeds weer wisselende stadsgezichten in Calcutta, veroorzaakt door de economische groei en sociale ontwikkelingen, is hij onderzoek gaan doen naar de veranderende architectuur en het menselijke gedrag dat daaruit voortkomt. Niet alleen in India maar ook op buitenlandse beurzen (Art Basel, Art Dubai, Frieze New York en Frieze Sculpture Park London) worden zijn opmerkelijke installaties met regelmaat getoond.

EXPERIMENTER.IN

Zijn solo *No ... I Remember It Well* in 2015 kwam voort uit het idee om mensen te interviewen die de volksverhuizingen hadden meegemaakt na het uitroepen van de onafhankelijkheid van India en Pakistan in 1947. Hun herinneringen transformeerde hij in sculpturale vormen, al doende hun thuis en omgeving scheppend zoals zij het in gedachten voor zich zagen.

Rathin Barman,
*Documentation of
Architectural Reconciliation
Note - 5*, 2014,
photo: Rathin Barman
and Experimenter

09/26

TAMMAM AZZAM (B.1980, SYRIË)

Tammam Azzam woont en werkt in Dubai en bedient zich van een groot aantal technieken: van zeefdrukken en schilderen tot digitale fotografie en street art. Wereldwijde bekendheid verwierf hij met de voorstelling van *Gustav Klimt's The Kiss*, die hij met behulp van graffiti op een compleet verwoest gebouwencomplex in Syrië aanbracht als protest tegen de oorlog in zijn land. Recentelijk is hij zich in zijn nieuwe serie *Storeys* weer gaan richten op de schilderkunst. De serie bestaat uit monumentale op linnen geschilderde stedelijke overzichten, die je doordringen van de omvang van de verwoestingen in Syrische steden. Werk van Tammam Azzam is regelmatig te zien in musea en galeries in diverse Europese landen, VS, Zuid-Korea en India. In 2016 ontving hij een werkbeurs voor een artist-in-residence periode aan het Hanse-Wissenschaftskolleg in Duitsland.

AYYAMGALLERY.COM

"Ik geloof niet dat kunst een land kan redden: kogels zijn krachtiger. Tegelijkertijd geloof ik dat allerlei cultuurvormen – van kunst tot schrijven, van film tot fotografie – kunnen bijdragen aan een wederopbouw in de toekomst."

Tammam Azzam, *Syrian
Museum - Gustav Klimt's
The Kiss (Freedom Graffiti)*,
112 x 112 cm, archival
print on cotton paper,
edition of 25, 2013

08/26

ZORO FEIGL (B.1983, NEDERLAND)

Zoro Feigl maakt kinetische kunst waarin beweging een welhaast poëtische lading krijgt. Hij is autodidact en laat in zijn werk alle denkbare kinetische mogelijkheden de revue passeren. Daaronder bowlingballen die door twee elektromotoren omhoog worden gegooid en vervolgens in eenzelfde baan terugvallen. Of een serie aan touwen hangende tl-buizen die door een in het midden hangende ronddraaiende ventilator een elegante dans uitvoeren. Zijn laatste serie werken ontstond door gebruik te maken van een lopende band waar overheen een vloeistof druipt. Vanwege vloeistofdynamische wetten verandert die vloeistof steeds van kleur; zo ontstonden diverse kinetische schilderijen in allerlei keuren en materialen. In 2016 gaf de Verbeke Foundation in België de eerste catalogus van Feigl uit ter gelegenheid van de overzichtstentoonstelling die hij daar had. Vorig jaar was hij een van de genomineerden voor de NN Group Art Award.

ZOROFEIGL.NL

In 2013 werd Zoro door beeldend kunstenaar Jeroen Bosch voorgedragen voor de *Volkskrant Beeldende Kunstprijs*. Zijn motivatie: "Feigl's werk verwijst naar niets. Het gaat mijns inziens nergens over. Maar als zijn objecten zich in beweging zetten, zijn ze zo sensationeel, dat mensen er opgewonden en blij van worden."

Zoro Feigl, *Conveyor
series*, Art Rotterdam
2017, C&H gallery

Amparo Sard,
Limits, 2015
Fiber glass,
4 x 4 x 3 meter

11/26

AMPARO SARD (B.1973, SPANJE)

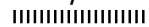
Amparo Sard maakt aantrekkelijk maar ook sinister werk. Of het nu gaat om een video waarin zij gezeten in een aquarium langzaam onder water komt te staan, of om een beeld van twee geperforeerde handen waarop door haar vliegen zijn aangebracht, het surrealistische en transcendente element is altijd sterk aanwezig. Wat ook opvalt, is dat al haar objecten in het wit worden uitgevoerd. Haar ster reist sinds kort ook in Zuid-Amerika aangezien zij voor de Premios Iberoamericanos de Mecenazgo een kunstwerk mocht ontwerpen dat een jaar later vlak voor de start van ARCOmadrid aan een Venezolaanse en Spaanse mecenas werd uitgereikt. Amparo Sard heeft belangrijke museale tentoonstellingen op haar naam staan in en buiten Europa. Haar werk bevindt zich onder andere in de collectie van het MoMA in New York.

PELAIRES.COM

In het thuisland van Amparo Sard was al uitgelekt dat zij genomineerd was voor onderhavige lijst. In een Spaanse krant liet zij weten dat het een eer is en dat zij het niet verwacht had. "Zulke vreugdevolle berichten moedigen mij aan om zo mogelijk nog harder te werken."

12/26

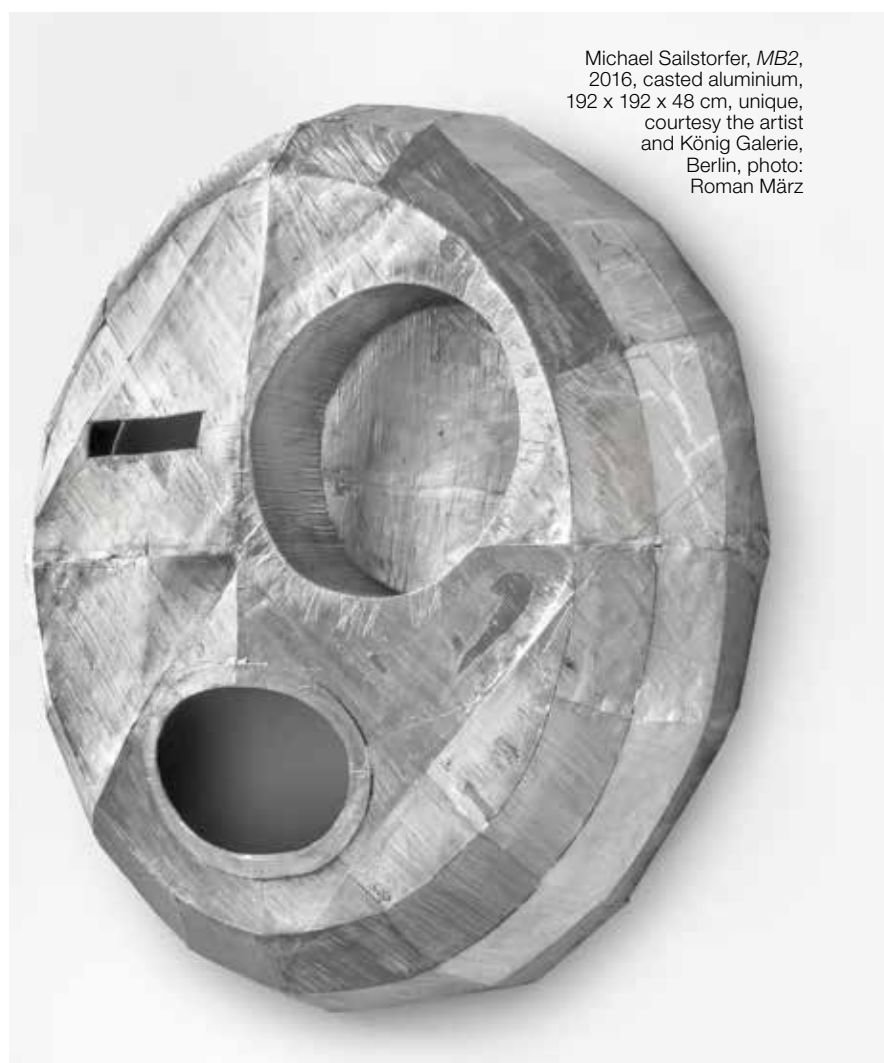
MICHAEL SAILSTORFER (B.1979, DUITSLAND)

Michael Sailstorfer maakt conceptuele videofilms, beelden en installaties. Hij blaast leven in profane, bestaande objecten waarmee hij zijn beelden en ruimtelijke installaties samenstelt. In zijn werk speelt hij met gevestigde conventies over hoe een beeldhouwwerk er eigenlijk uit zou moeten zien. Sailstorfer nam deel aan belangrijke evenementen zoals Manifesta, Emscherkunst, Yokohama Triennial en de Biënnale van Moskou. Zijn voor zijn leeftijd indrukwekkende trackrecord meldt tentoonstellingen in Hongkong, Barcelona, Beijing en zo'n beetje alle landen van Europa. Daarnaast kreeg hij een groot aantal prijzen toegekend. Werk van Michael Sailstorfer is opgenomen in de collecties van het Centre George Pompidou, MARTa Herford, S.M.A.K. Gent en belangrijke collecties van particuliere verzamelaars.

SAILSTORFER.DE

*In 2014 had Michael Sailstorfer dertig goudstukken met een totale waarde van zo'n 12.500 euro in een strook zand bij de haven van het Engelse kustplaatsje Folkestone begraven. Het project, *Folkestone Digs* getiteld, trok veel mensen met schep of metaaldetector (de verkoop van graafgereedschap in de buurt steeg met 500 procent!) die zo deel uitmaakten van dit 'participatory artwork'. Ook trok het aandacht van media uit de hele wereld, van de BBC tot de Chinese staatstelevisie. 200 online artikelen haalden in totaal 1,6 miljard hits.*

Michael Sailstorfer, *MB2*, 2016, casted aluminium, 192 x 192 x 48 cm, unique, courtesy the artist and König Galerie, Berlin, photo: Roman März

13/26

GUAN XIAO (B.1983, CHINA)

De installaties van Guan Xiao vormen een puzzel. Zowel haar video's als haar beelden verwijzen naar de complexe manier waarop mensen waarnemen en interpreteren. Haar tentoonstelling *Living Sci-Fi, under the red stars* bij Kraupa-Tuskany Zeidler in Berlijn vorig jaar bleek betrekking te hebben op een zonderlinge sciencefictionwereld, gebouwd door mensen. Een plek waar de oude wereld moet wijken voor een nieuwe van staal en glas. Waarin veel synthetisch is en waar fictieve creaturen en bezield objecten doelloos rondwalen. Tijdens de Biënnale van Lyon 2015 werden haar video's op draaibare schermen vertoond, te midden van haar uiterst curieuze beelden. Een zinnenprikkelende aanpak die zij regelmatig heeft herhaald. Werk van Guan Xiao was te zien in galeries en musea over de hele wereld zoals het Victoria and Albert Museum (Londen), het National Museum of Contemporary Art (Seoel), het M HKA (Antwerpen) en het Shanghai Art Museum.

AKTNZ.COM

"Als kunstenaar geef ik geen antwoorden, maar aanwijzingen. Die kunnen het publiek dieper mijn werk in leiden, en met een beetje fantasie kunnen ze er wellicht achter komen wat het is. Ik wil dat ze zich als een detective voelen."

Guan Xiao, *Callimico*, 2017, rim, resin, acrylic paint, artificial flowers, camera tripod, 100 x 70 x 64 cm, edition of 3 (+1AP), photo: Holger Niehaus, courtesy Kraupa-Tuskany Zeidler, Berlin and Antenna Space, Shanghai

Yasam Sasmazer, *Devastation*, 2016, linden wood, fungus, moss, 175 x 54 x 35 cm

14/26
■■■■■■■■■■

YASAM ŞAŞMAZER (B.1980, TURKIJE)

In haar realistische beelden onderzoekt Yasam Sasmazer zowel de donkere als lichte kanten van de menselijke psyche: 'Wat betekent het hebben van een identiteit en hoe moet ik omgaan met mijn schaduw, het onderdrukte deel van mezelf vol tekortkomingen en onderdrukte gevoelens?' Meer recentelijk richt ze zich in haar werk op de band tussen mens en natuur, die behoorlijk verstoord lijkt te zijn. Dat kan in haar fantasie leiden tot een complete invasie van diersoorten, zoals in de werken *Swirl* en *Invasion* uit 2015. Werk van Sasmazer was eerder te zien in diverse instituten, tijdens biënnales en op beurzen over de hele wereld. Daaronder het Torrance Art Museum (VS), de beurzen SCOPE New York en SCOPE Basel en de Xinjiang Biennial (China).

BERLINARTPROJECTS.COM

"Ik ben nieuwsgierig naar de menselijke natuur. En dan niet naar dat wat zich afspeelt in het grijze tussengebied, maar waar het echt om gaat. Daarom spelen tegenstrijdigheden – zwart en wit, goed en slecht – een grote rol in mijn kunst."

15/26
■■■■■■■■■■

ADRIAN GHENIE (B.1977, ROEMENIË)

Adrian Ghenie woont en werkt in Cluj (Roemenië) en in Berlijn, en is met name bekend vanwege zijn schilderijen over donkere gebeurtenissen in de geschiedenis van Europa. Zijn werk is de laatste jaren steeds heftiger en abstracter geworden. Ook zijn abstracte zelfportretten, waarin hij zichzelf nauwelijks herkenbaar heeft afgebeeld, zijn een 'punch in the face of the viewer'. Recentelijk richt Ghenie zich meer op eigentijdse gebeurtenissen. Zo verwijst hij met het kolossale, bijna volledig abstracte schilderij *Rest During the Flight Into Egypt* naar de vluchtelingencrisis in Europa. Zijn uitstekende cv meldt tentoonstellingen in toonaangevende instituten en musea zoals CAC Málaga, het S.M.A.K. in Gent en het Museum of Contemporary Art Denver. Ghenie's werk is hot en wordt door Christie's London en New York tegen almaar hogere prijzen verkocht.

PACEGALLERY.COM

Adrian Ghenie is uitgegroeid tot een veilingster. In februari 2016 werd zijn werk *Sunflowers in 1937* voor 4,5 miljoen dollar verkocht, een paar maanden later ging *Nickelodeon* voor 9 miljoen dollar onder de hamer – in beide gevallen het vier-, vijfvoudige van de meest optimistische schatting. "De markt is gek geworden", vertelde hij nuchter tegen *The New York Times*. "I feel I'm being speculated. It's not me. It's the new art world."

Adrian Ghenie, *Rest During the Flight Into Egypt*, 2016, oil on canvas, 240 x 290,2 x 5,1 cm, © Adrian Ghenie, courtesy Pace Gallery, photo: Kerry Ryan McFate

Inas Halabi, *Mnemosyne*, video stills, courtesy of the artist, 2016

16/26
■■■■■■■■■■

INAS HALABI (B.1988, PALESTIJNSE GEBIEDEN)

Inas Halabi woont en werkt in de Palestijnse gebieden en in Zwitserland. Voor haar video-installatie *Mnemosyne* kreeg zij de Young Artist of the Year Award 2016 van de A.M. Qattan Foundation toegekend. Het betreft een mythische film die focust op de saga's en verhalen uit het verleden en laat zien dat de geschiedenis steeds herschreven wordt. In de film worden familieleden van Inas beurtelings ondervraagd over het litteken op het voorhoofd van Inas' overleden grootvader (veroorzaakt in 1948 door de kogel van een Israëlische soldaat). Merkwaardig genoeg heeft ieder familielid een ander versie van het gebeurde en blijken de afzonderlijke herinneringen niet eenduidig. Inas Halabi kreeg haar kunstopleiding aan de Bezalel Academy in Jeruzalem. Haar vervolgopleiding doorliep zij aan het Goldsmiths College te Londen. Haar werk was te zien in eigen land, Jordanië, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk.

INASHALABI.COM

In *Mnemosyne* stelt Inas haar familieleden drie vragen: "Wat weet je van het litteken van mijn opa?" "Waar zat het litteken precies?" en "Hoe weet je van dit verhaal?" Ze ziet het als een persoonlijk verhaal, maar wel een dat direct gerelateerd is aan de etnische zuivering van Palestina in 1948.

17/26
■■■■■■■■■■

KUDZANAI CHIURAI (B.1981, ZIMBABWE)

Na zijn zelfopgelegde verbanning uit Zimbabwe – hij dreigde gearresteerd te worden na het exposeren van twee werken, waarin hij president Robert Mugabe opvoerde als demonisch figuur – woont en werkt Kudzanai Chiurai in Zuid-Afrika. In zijn multimediacomposities en fotografie komen thema's als corruptie, angst en ontheemding naar voren. Zijn recente, theateraal aandoende fotoserie *Genesis* heeft de kerstening en civilisering van de oorspronkelijke Afrikaanse bevolking door Livingstone als onderwerp. Daarin schetst Chiurai een toekomst met respect voor de geschiedenis van Afrika, de eigen cultuur en bevolking; een stadium dat in het koloniale verleden nooit werd bereikt. Chiurai is een rijzende ster in de kunstwereld. Zijn werk werd getoond in het MoMA in New York, het Museum für Moderne Kunst (Frankfurt), het Victoria and Albert Museum (Londen) en tijdens de documenta in Kassel. En het bevindt zich in belangrijke privécollecties zoals die van Elton John en Richard Branson.

GOODMAN-GALLERY.COM

Velen zien Chiurai niet alleen als artiest, maar ook als activist en filosoof die zijn creaties gebruikt om de politieke en sociale problemen aan te pakken waarmee hij begaan is. De wereld heeft volgens hem meer dan ooit behoefte aan artistiek activisme. "It is very important for the average person to have a voice out there."

Kudzanai Chiurai, *Genesis [Je n'isi isij]*, 2016, pigment inks on premium satin photo paper, 130 x 140 cm, Editions 7, 8, 9 of 10 + 2AP

Taus Makhacheva, *Tightrope*,
4K video, 58'10", colour, sound,
2015, tightrope walker Rasul
Abakarov, the work is based
on the collection of Dagestan
Museum of Fine Arts named after
P. S. Gamzatova

Gilad Ratman,
The Workshop,
video, 2013

18/26
■■■■■■■■■■

GILAD RATMAN (B.1975, ISRAËL)

De video-installaties van Gilad Ratman schetsen onmogelijke aspecten van menselijk gedrag. Op een soms geestige maar vaak ook gruwelijke wijze brengt hij de pijn en het gevecht in het dagelijks leven in beeld. Zoals in *The Workshop*, waarin een groep mensen een gat in een ondergrondse grot slaat, naar boven klimt, en vervolgens in een soort museumzaal terecht komt. Daar slaan ze aan het beeldhouwen en staan elkaar in korte tijd naar het leven. Voor zijn filmische vertellingen, waarin hij werkelijkheid en verbeelding laat samenvloeien, maakt hij gebruik van desoriëntatie, onbehagen en omkering van oorzaak en gevolg. In zijn werk onderzoekt hij machtsstructuren en de invloed van massamedia op het collectief. Zijn video-installaties zijn in talloze landen in musea en op festivals getoond. In 2011 kreeg hij de prestigieuze Wolf Prize toegekend van de gelijknamige Foundation in Israël.

BRAVERMANGALLERY.COM

De kunstenaar die hem, naar eigen zeggen, het meest heeft geïnspireerd, is de Duitse regisseur Werner Herzog. "The list of my favourites is very long, but I think I had the longest romance with this guy."

19/26
■■■■■■■■■■

TAUS MAKHAVECHA (B.1983, RUSLAND)

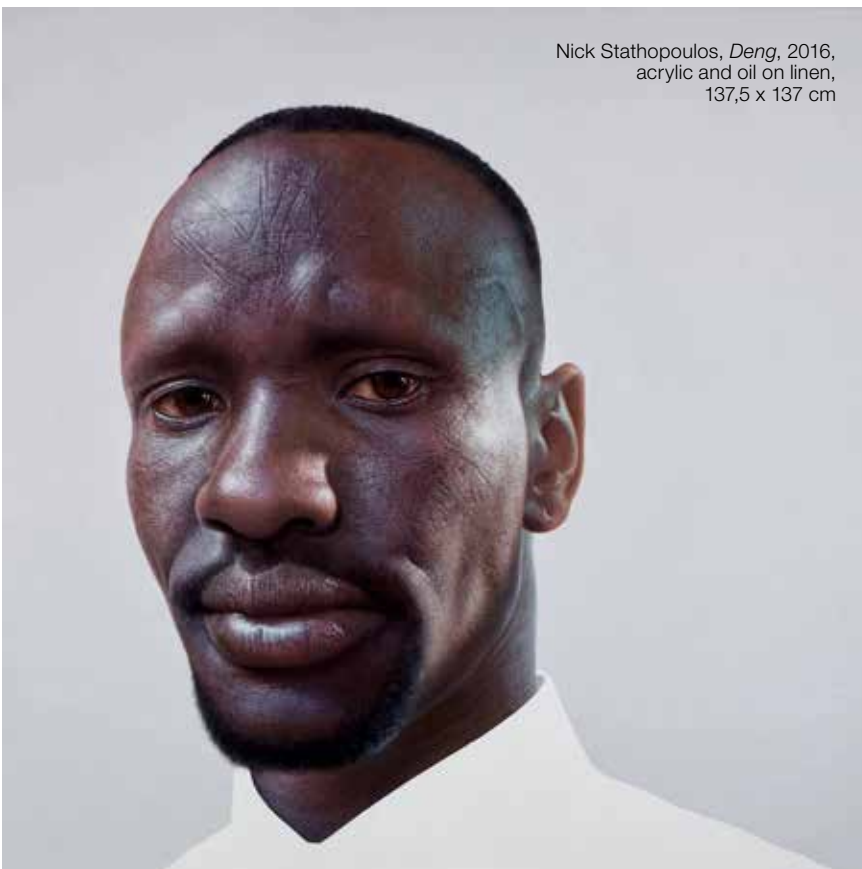
Taus Makhacheva werkt met video, fotografie en objecten. In haar werk onderzoekt ze het verband tussen geschiedenis, het politieke geheugen en onze tijd. Haar geboortegrond in Dagestan, het Russische deel van de Kaukasus, vormt vaak een uitgangspunt voor haar werk. Zo loopt in haar video *Tightrope* een koorddanser boven een ravijn in de Kaukasische bergen met in een van zijn handen een werk van een eigentijdse kunstenaar uit Dagestan, waarmee hij zich in balans houdt. Het werk suggereert het breekbare evenwicht waarin het land zich bevindt, nu het zich na de Sovjettijd opnieuw moet uitvinden. Taus Makhacheva kreeg haar opleiding aan het Goldsmiths College en het Royal College of Art in Londen. In 2013 kreeg zij de kunstprijs Future of Europe toegekend. Vorig jaar werd *Tightrope* getoond in het centrale paviljoen van de Giardini tijdens de Biënnale van Venetië.

TAUSMAKHACHEVA.COM

*Taus Makhacheva houdt zich ook bezig met food art. Voor Art Dubai 2016 bereidde ze samen met andere kunstenaars een diner getiteld *The Wedding Project*. Zij kreeg de opdracht iets te bedenken voor 'dessert and disorder' en liet eetbaar bestek, servies en servetten opdienen. Het dessert zelf, een cake, was van hout. Haar foodprojecten zijn luchtiger – in haar woorden 'lichter verteerbaar' – dan haar andere werk.*

Nick Stathopoulos, *Deng*, 2016,
acrylic and oil on linen,
137,5 x 137 cm

20/26
■■■■■■■■■■

NICK STATHOPOULOS (B.1959, AUSTRALIË)

Nick Stathopoulos is een fotorealistisch schilder en autodidact. Voor zijn portret van Robert Hoge, getiteld *Ugly*, werd hem de Publieksprijs van de Salon des Refusés 2014 toegekend. Een jaar later was hij een van de finalisten in de BP Portrait Award van de National Portrait Gallery in Londen. Pas toen hij de Archibald Prize 2016 won met zijn geschilderde portret van de Soedanese vluchteling Deng Adut, brak hij echt door.

Als kindsoldaat was Adut betrokken bij de oorlog in eigen land.

Een Australisch echtpaar regelde asiel voor hem en sponsorde zijn rechtenstudie. Adut bleef in Australië, werd advocaat en specialiseerde zich in het vluchtelingenrecht. Hij poseerde drie keer voor Stathopoulos, die zo'n viereuhalf maand nodig had om het portret van hem als ongebroke maar zwaar beschadigd mens te voltooien. Vooral alle littekens kostten hem veel tijd: die vertellen allemaal een verhaal. De littekens die kriskras op zijn voorhoofd staan, stammen uit zijn tweede levensjaar. In zijn dorp vormde de tseetseevlieg toen een grote bedreiging.

Adut: "Word je daardoor gebeten, dan riskeer je blindheid. Het idee was om de zenuwen die het gif naar de ogen brengen, door te snijden."

In *The Sydney Morning Herald* zegt hij wat hij van het portret vindt:

"It shows a little bit of a bomb cooking in me."

NICKSTATHART.COM

Stathopoulos benaderde Adut na het zien van een advertentie voor de Western Sydney University, die diens levensverhaal vertelde: op zijn zesde in het Zuid-Soedanese leger, als knulletje in de rug geschoten, gesponsord door een Australisch stel dat hem, samen met een van zijn broers, de kans gaf een rechtenstudie te volgen in Sydney. De broer keerde in 2014 terug naar Soedan, waar hij in datzelfde jaar werd doodgeschoten.

21/26
■■■■■■■■■■

NICHOLAS HLOBO (B.1975, ZUID-AFRIKA)

Nicholas Hlobo maakt raadselachtige installaties en sculpturen van papier, stoffen, leer, hout en andere materialen. In zijn werk verwijst hij naar het gewelddadige apartheidsregime dat Zuid-Afrika in het verleden in zijn greep had. Een verleden dat Hlobo als zwarte homoseksuele kunstenaar tekende. Vandaar dat hij in zijn werk onderwerpen als seksualiteit, gender

en de geschiedenis en tradities van zijn eigen volk, de Xhosa-stam, onderzoekt. Hlobo behoort samen met Marlene Dumas, David Goldblatt en William Kentridge tot de voorhoede van de Zuid-Afrikaanse kunst.

Hlobo had eerder exposities in Tate Modern te Londen en het Museum of Contemporary Art in Oslo. In 2016 was er een grote solotentoonstelling met zijn werk te zien in het museum Beelden aan Zee in Scheveningen.

Sindsdien breekt hij ook door in Europa.

LEHMANNMAUPIN.COM

De gevolgen die zijn huidskleur en seksuele geaardheid op zijn plek in de samenleving hebben, worden in zijn werk verbeeld door zachte stoffen, waarmee hij uitdrukking geeft aan de mooie kant, afgewisseld met materialen als rubber, die symbool staan voor geweld en vernedering.

Nicholas Hlobo, *Ikroti*, 2016,
wood, leather & ribbon,
100,3 x 467,4 x 243,8 cm,
courtesy the artist and Lehmann
Maupin, New York and Hong
Kong, photo: Anthea Pokroy

Florian & Michael Quistrebert,
Overlight S2E9, 2015, carpaint,
modeling paste on burlap canvas
mounted on wood, led, batteries,
140 x 100 cm, courtesy the artist
and Crèvecoeur, Paris, photo:
Aurélien Mole

22/26
■■■■■■■■■■

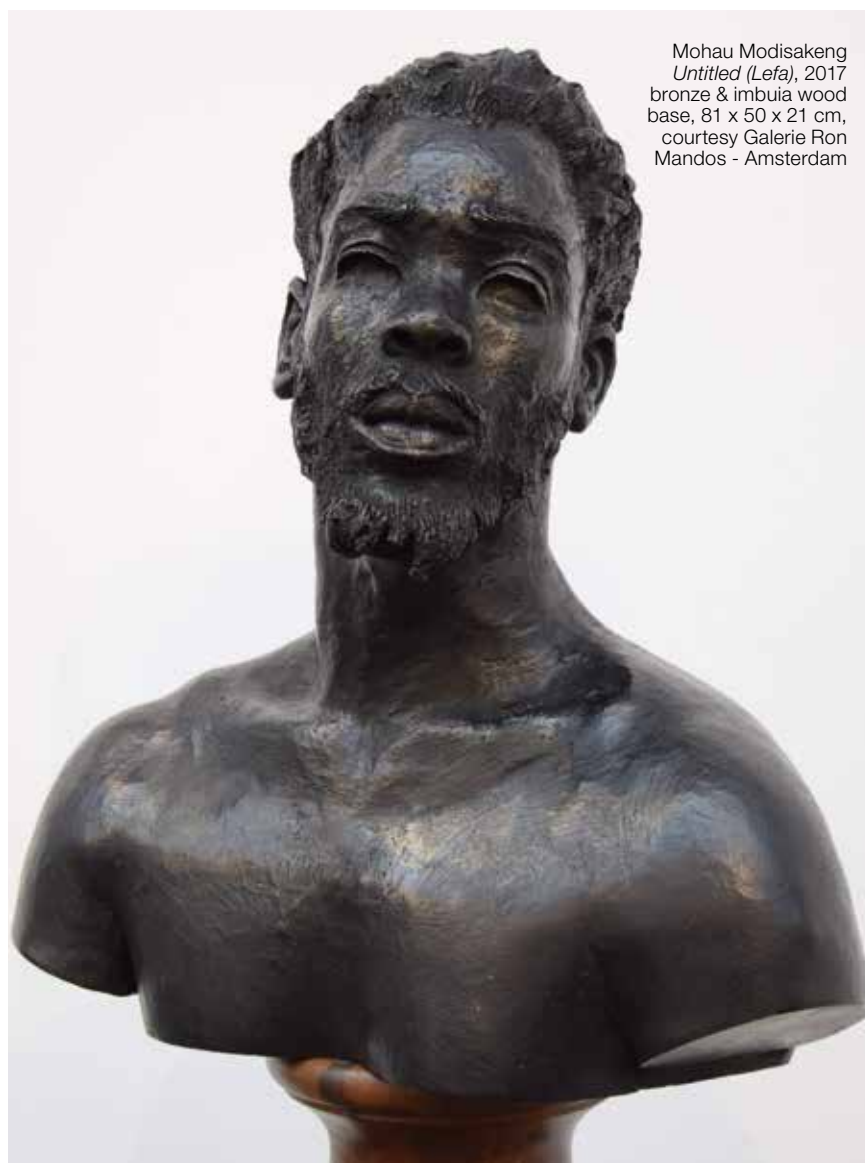
FLORIAN & MICHAEL QUISTREBERT (B.1982/1967, FRANKRIJK)

In hun werk geven de gebroeders Florian en Michael Quistrebert een eigentijdse invulling aan het begrip schilderkunst. Ze spuiten autolak op het linnen en smeren soms ook bier en modelleerpasta over het doek uit. Door zagen en beitels te gebruiken om een structuur in de zware pasta aan te brengen, krijgen de werken vaak het predicaat 'sculpturale schilderkunst'. De kleur van de werken verandert wanneer je als kijker van positie verschuift, en in sommige werken zijn ledlampjes verborgen. Met hun werk verwijzen de frères Quistrebert naar de Pop Art, geometrisch-abstracte kunst en OP Art. Vorig jaar kregen zij voor hun vernieuwende schilderijen de NN Group Art Award uitgereikt tijdens Art Rotterdam. Het jaar ervoor hadden zij een belangrijke solotentoonstelling in het Palais de Tokyo in Parijs.

QUISTREBERT.COM

Volgens de jury van de NN Group Art Award hebben Florian & Michael 'een passie voor de huid van een schilderij'. Naast materialen als autolak en bier worden ook zagen, beitels en vijlen gebruikt. 'Het werk lijkt enerzijds een duidelijke link te hebben met de moderne kunstgeschiedenis, zoals met het werk van Jan Schoonhoven. Anderzijds zoeken ze de grenzen van de schilderkunst op en rekken die uit.'

Mohau Modisakeng
Untitled (Lefa), 2017
bronze & imbuia wood
base, 81 x 50 x 21 cm,
courtesy Galerie Ron
Mandos - Amsterdam

23/26
■■■■■■■■■■

MOHAU MODISAKENG (B.1986, ZUID-AFRIKA)

In zijn films, foto's en video-installaties brengt multimediakunstenaar Mohau Modisakeng de gewelddadige geschiedenis van Zuid-Afrika onder de aandacht. Het zwarte lichaam gebruikt hij daarvoor als metafoor,

"want al ligt die geschiedenis in ons verleden, het lichaam staat onverschillig tegenover sociale veranderingen en blijft onthouden". Voor de *Lefa*-serie verwees Modisakeng in foto's waarin hijzelf figureerde, naar het bloedbad dat ontstond na protesten van zwarte mijnwerkers in de stad Marikana in 2012. Ook is hij voor die serie in brons geportretteerd, als een iconisch figuur in een semi-religieuze pose. Modisakeng is een van de belangrijkste representanten van de Zuid-Afrikaanse kunstwereld. Hij had belangrijke exposities in eigen land, de VS en Europa en nam vorig jaar deel aan een presentatie in het Zuid-Afrikaanse paviljoen tijdens de Biënnale van Venetië.

MOHAUMODISAKENGSTUDIO.COM

Mohau ziet zichzelf als een archeoloog die voorzichtig in de grond graaft, laag na laag stukjes geschiedenis blootlegend. "Met de onderdrukking in het verleden is gepoogd de zwarte cultuur weg te slijten, de zwarte geest te verduisteren, inheemse geschiedschrijving uit te gummen. Dus is het goed om te weten dat er nog veel schatten bewaard zijn gebleven, in de mensen en in onze verhalen."

24/26
■■■■■■■■■■

ADAM PENDLETON (B.1984, VS)

De Amerikaanse kunstenaar Adam Pendleton is een van de meest opcoming multimediakunstenaars van dit moment. Hij maakt video-installaties en collages van foto's en zeefdrukken en soms schildert hij. Meestal neemt hij een pagina uit een boek en blaast die in zwart-wit-fotografie op tot groot formaat en voegt hij er een tekst of letter aan toe. Zijn *Black Dada Paintings* (2008-2017) zijn opgenomen in het vorig jaar van zijn hand verschenen boek *Black Dada Reader*. Pendleton laat zich in zijn werk ook inspireren door de zin *Black Lives Matter*. Naast zijn picturale en videowerken geeft hij multimediaperformances waarin gospelkoren zijn dada-teksten zingen en waarin hij zelf teksten reciteert, zoals tijdens de afgelopen editie van Frieze New York waar hij een pop-up opera opvoerde. Pendleton had tentoonstellingen in het MoMA (New York) Palais de Tokyo (Parijs) en KW Institute for Contemporary Art (Berlijn). Brad Pitt en Leonardo DiCaprio hebben werk van hem in hun collectie.

Veilingprijzen voor zijn werk stijgen de laatste tijd excessief.

ADAMPENDLETON.NET

Beroemde verzamelaars die een werk van Pendleton thuis hebben hangen, zijn onder anderen Steven Cohen, Venus Williams en Leonardo DiCaprio.

Adam Pendleton, *shot him in the face*, installation view,
KW Institute for Contemporary
Art, 2017, photo: Frank Sperling

Gonzalo Lebrija, *Via Láctea*, 2016,
impresión digital, 81 x 121 cm,
photo Michael Fuchs Galerie

25/26
■■■■■■■■■■

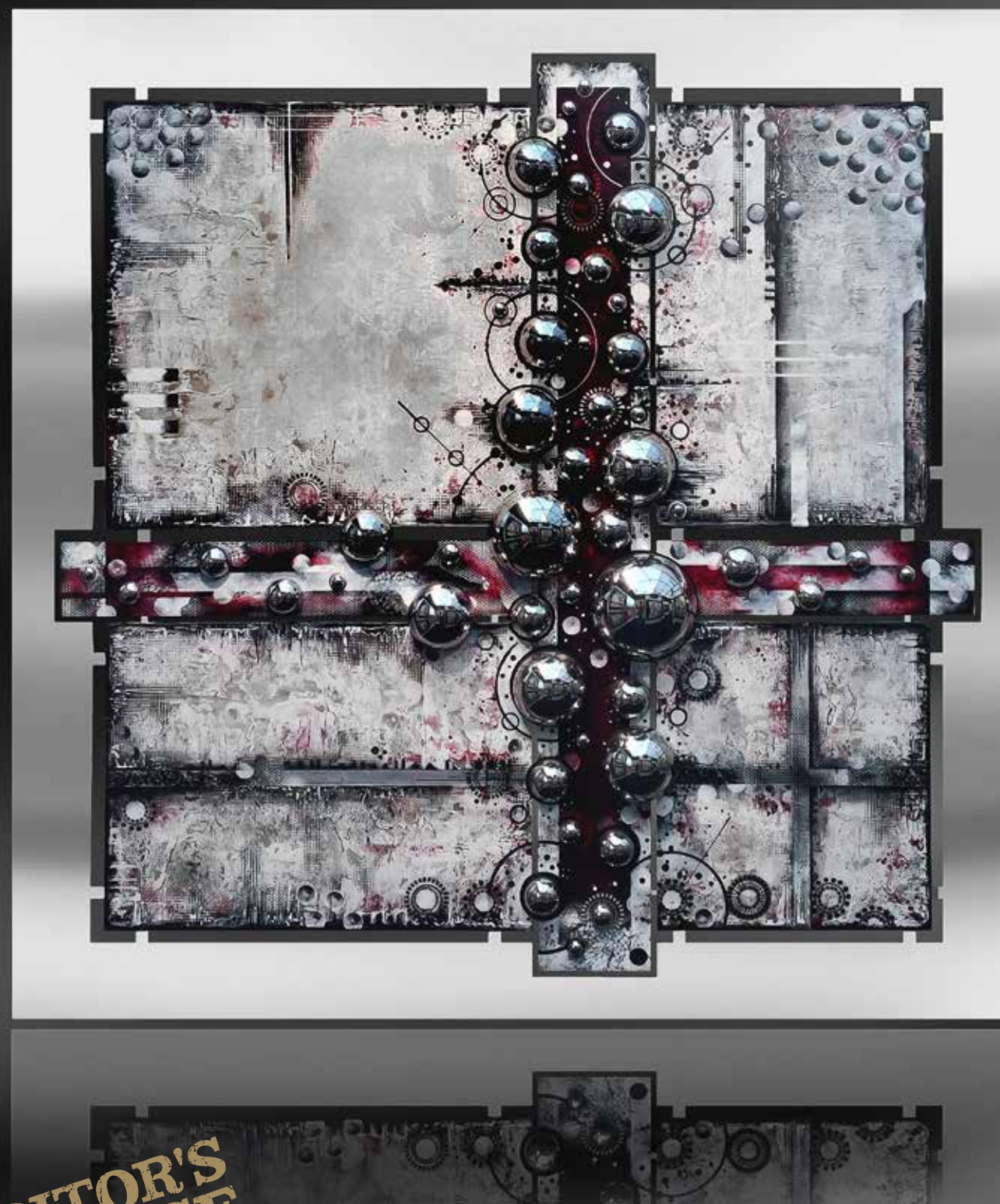
GONZALO LEBRIJA (B.1972, MEXICO)

In zijn sculpturen en (video)installaties combineert Gonzalo Lebrija humor, melancholie en sociale betrokkenheid. Neem *Via Láctea* (Melkweg), een project waarmee hij een interventie in een publieke ruimte in Havana pleegde. Een interventie die pas zichtbaar werd door de bijdragen van de lokale bevolking. Op een plein in Havana installeerde Lebrija een 'ellipsoidal reflector spotlight', waarmee hij boven zo'n vijftig verschillende stoelen een lichtbundel projecteerde op een hoogte van tweeënhalve meter. Speciaal voor het project waren sigaren geproduceerd bij een lokale producent. Die mochten worden gerookt zodra de mensen op hun stoel zaten. Een voor een werden de sigaren door een assistent van Lebrija in het donker aangestoken. Op het moment dat de lichtbundel werd geactiveerd en het licht zich verspreidde door de wolken sigarenrook, werden de bewoners verlicht en was de vorm van ons sterrenstelsel zichtbaar.

GONZALOLEBRIJA.COM

*Veel van zijn werken zijn gefocust op een stilgezet moment, zoals de installatie *750 Million Years* (2013), die in een constellatie van individuele foto's de baan laat zien die een tennisbal tussen twee spelers aflegt. In dit, en zijn meeste, werk probeert Lebrija het onmogelijke: de tijd stilzetten, terwijl die onvermijdelijk doortikt.*

**EDITOR'S
CHOICE**

26/26
■■■■■■■■■■

MARCO MEHN
(B.1967, DUITSLAND)

'Mijn kunst is bedoeld om mensen te raken', luidt het credo van Marco Mehn. Zijn doorbraak ontstond met zijn gepatenteerde innovatie, de 4-D Space Frame, waardoor het beeld lijkt te zweven in de lijst. Deze multidimensionale techniek, in combinatie met zijn glimmende materiaalkeuzes en intrigerende, duistere toon, bracht hem niet alleen wereldroem, maar blaast de kunstwereld bovendien nieuw leven in.

Om die reden omschrijft Mehn, die naast doeken en frames ook sculpturen maakt, zichzelf als 'de grondlegger van de Evolution Art'. Zijn meest recente kunstwerk is het links afgebeelde edelstalen doodshoofdsculptuur *Resurrection*, dat uit de werkplaats komt waar ook Jeff Koons zijn sculpturen laat maken. "En daar werken ze alleen samen met de beste kunstenaars ter wereld", aldus Mehn. Ook hier vertoont het kunstwerk *Spacy Balls*. (BJB)

MARCO-MEHN.DE

Marco Mehn moest er wel wat voor over hebben om te voorkomen dat anderen met zijn uitvinding van de 4-D Space Frame aan de haal gingen: het kostte drie jaar en een kleine 300.000 euro om het patent vast te leggen bij het Octrooibureau in München.